

مترجم: مهندس الهه نیازخانی

برنامه ۵ ساله چین و آغاز مرحله جدیدی برای صنعت نساجی

که طی دهه گذشته در مرکزیت رشد چین قرار داشته، اما ارزش افزوده کمی ایجاد نموده، مقدار انرژی زیادی مصرف کرده، محیط زیست را آلوده نموده و به نیروی انسانی ارزانی نیاز دارد. به اعتقاد کریستوفر رانکل، ریاست شرکت امریکایی مشورتی - تجاری بین المللی رانکل و شرکا، تولیدکنندگان پوشاک و نساجی چین در حال سپری نمودن ایام چالش انگیزی می باشند. به نقل از این فرد، چین دیگر ارزان ترین تولیدکننده ی پنج سال گذشته نیست.

هزینه بالای نیروی انسانی

به گفته رانکل، عامل اصلی این توسعه، هزینه های نیروی انسانی بوده است. ده سال پیش، نیروی انسانی در دلتای رود مروارید، رود یانگ تسه و سایر مناطق ساحلی که صنعت نساجی و پوشاک در طول تاریخ در آنها متمرکز شده است، فراوان و ارزان بود. در حال حاضر، هزینه های نیروی انسانی سالانه ۲۰-۱۵ درصد افزایش یافته و دولت در نظر دارد تا استانداردهای معیشتی را بهبود داده و مصرف داخلی را تحریک نموده و افزایش دهد.

نیروی انسانی در این مراکز پر ازدحام تبدیل به بازاری برای فروشندگان شده است. به نقل از رانکل، بسیاری از موسسات بازرگانی حتی توانایی تامین کامل پرسنل برای امور خویش را ندارند. در یکی از کارخانجاتی که این فرد به تازگی بازدید نموده است، تنها حدود ۷۰٪ از نیروی کار

صنعت نساجی و پوشاک چین از طریق اعمال کمترین هزینه ها، حاکمیت غالب جهان را در اختیار دارد؛ اما پایه و اساس این صنعت در جهت موفقیت به واسطه رفاه فزاینده این کشور تحلیل رفته است. هزینه نیروی انسانی، زمین و هزینه های تنظیمی رو به افزایش بوده که موجب بالا رفتن قیمت ها شده و مشتریان را به دنبال یافتن کالاهای مناسب تر، روانه ی کشورهای آسیای جنوب شرقی می نماید.

بدین ترتیب، صنعت مجبور به سازگاری خواهد شد. چگونگی تحقق این امر از طریق اهداف اقتصادی دولت مرکزی تعیین خواهد شد که هر ۵ سال یکبار به عنوان "برنامه ۵ ساله" تصویب می شود. دوازدهمین برنامه ۵ ساله که در مارس ۲۰۱۱ به تصویب رسید، تا سال ۲۰۱۵ ادامه خواهد یافت. طبق تحلیل انجام شده توسط کمیسیون بررسی امنیت و اقتصاد چین-آمریکا، ۵ هدف در این برنامه تعیین شده که عبارتند از:

- بازسازی اقتصاد چین از طریق تشویق مصرف داخلی نسبت به صادرات؛
- توسعه بخش خدمات؛
- تغییر در جهت تولید محصولات ارزش افزوده بیشتر؛
- صرفه جویی در مصرف انرژی؛
- حفظ محیط زیست؛

دستیابی به هر یک از این اهداف با مشکلاتی همراه می باشد، صنعتی

امریکای شمالی و یا حتی اتحادیه اروپا نیز، بیشتر می باشد. رانکل معتقد است اغلب شرکت های امریکایی یا اروپایی به اندازه موسسات تجاری آسیای جنوب شرقی، از طیف کاملی از منافع و مزایا برخوردار نبوده اند.

به گفته وی، از بین کشورهای آ.آ.تی.آ، تولیدکنندگان نساجی کشور اندونزی پشتکار زیادی دارند، به خصوص در زمینه الیاف مصنوعی و استفاده از تکنولوژی های به روزتر.

پشتکار نساجان ویتنامی به اندازه تولیدکنندگان نساجی اندونزی نبوده است، چرا که پیش از این، بخش نساجی و پوشاک ویتنام وسیع بوده و توان تمرکز دولت آن به اندازه دولت اندونزی نمی باشد؛ هر چند برخی از مناطق ویتنام در زمینه کار با تولیدکنندگان نساجی و جلب توجه آنها به تغییر موقعیت، بسیار موثر عمل کرده اند. ویتنام قبلاً جزو ۱۰ تولیدکننده برتر نساجی و پوشاک بوده است. صادرات صنعت نساجی و پوشاک ویتنام طی ۸ ماه نخست ۲۰۱۱، به ۱۰۰/۵ میلیارد دلار رسید که نسبت به سال ۲۰۱۰، ۳۱٪ افزایش یافته بود. با این وجود، این صنعت نسبت به افزایش تولید داخلی مواد خام، ناامید است. در حال حاضر، ۸۰٪ از ملزومات این صنعت از طریق واردات تامین می شود.

شروع فعالیت کارخانه جدید تولید پلی استر دین و^۵ در ماه ژوئیه که در هایفونگ، توسط شرکت پی. وی تکس^۶ و با سرمایه ۳۲۴ میلیون دلار احداث گردید، یک توسعه عظیم تلقی می شود. این کارخانه قابلیت تولید سالانه ۱۷۵ هزار تن لیف و فیلامنت پلی استر دارد که این مقدار، ۴۰٪ از ملزومات صنعت نساجی را تامین نموده و از واردات سالانه ۴۰۰ میلیون دلار می کاهد.

طبق گزارشات واصله از مرکز ترویج تجارت و سرمایه گذاری ویتنام، سرمایه گذاران خارجی علاقه کمی به سرمایه گذاری در تولید الیاف و منسوجات نساجی نشان داده اند که تا حدی به علت زیرساختارهای بسیار محدود جهت تصفیه فاضلاب و نیز بیشتر بودن سرمایه مورد نیاز آن نسبت به تاسیس یک کارگاه پوشاک ساده می باشد.

به گفته ی رانکل، چنین مسائلی علت ادامه چین به جذب سرمایه گذاری را توجیه می نماید. به رغم افزایش شدید هزینه های نیروی انسانی در چین، مزیتی که در انجام تجارت با جهان باقی می ماند، کیفیت زنجیره تامین می باشد.

چین، بنگلادش، ویتنام، طی کوتاه مدت، هدف گذاری شده است.

به واسطه ضعف موجود در بازار صادرات، تولیدکنندگانی که از قدرت رقابتی کمتری برخوردار بودند، از حوزه تجارت بیرون رانده شده اند. به گزارش یکی از اخبار محلی، موجی از ورشکستگی های بانکی، ایالات چجیانگ و گوانگ دونگ را فرا گرفته است.

طی سال های گذشته، چنین شرکت هایی ناچار به گرفتن وام در اسرع وقت بودند، اما جریان اعتبار و کمک های مالی به شدت محدود شده است. استیون دیکینسون، متخصص در امر قانون بین الملل در دفتر هنگ کنگ شرکت امریکایی هریس اند مور^۷، معتقد است که دولت عمداً موجب ورشکسته شدن این شرکت ها شده است. به گفته وی، این شرکت ها در گذشته تنها به علت فراهم نمودن شغل، دوام آورده و دیگر هیچ سودی برای چین ندارند و در بسیاری از موارد، در حقیقت مضر می باشند. به علاوه، مشاغلی که آنها فراهم می نمودند مخصوص نیروی کار مهاجر بوده که منشاء آشفستگی اجتماعی در چین می باشد. مطالبه ی چین، بازگشت این مهاجران به سیچوان و نقاط دیگر می باشد. این کشور از بنگاه های اقتصادی می خواهد تا مطابق ملزومات قانون چین عمل نمایند. رانکل اعتقاد دارد بسیاری از این شرکت ها، تاثیر مثبتی بر اقتصاد چین نداشته اند، چرا که تولید آلودگی نموده و اساس آنها بر مصرف ناکافی انرژی، کمک های مالی و تخفیف هایی بنا شده اند که دیگر قابل تمدید نمی باشند. در حال حاضر، این موسسات تجاری در حال نقل مکان به نقاط داخل یا خارج از کشور می باشند که مقامات محلی این نقاط نیز باید قاطعانه و محتاطانه، بر اساس منطقی بودن یا نبودن پذیرش این پروژه ها برای شرایط خاص خود، تصمیم گیری نمایند.

فرصت های جدید

آسیای جنوب شرقی تبدیل به یک مقصد محبوب شده است. به گفته رانکل، این منطقه نه تنها به علت داشتن بازاری بزرگ، بلکه به دلیل هزینه های کمتر، عرضه کننده فرصت های بیشتری است. بیش از ۵۰۰ میلیون فرد در ۱۰ کشور عضو انجمن منطقه تجاری آزاد کشورهای آسیای جنوب شرقی (آ.آ.تی.آ)^۸ زندگی می کنند که این تعداد، از جمعیت منطقه توافق تجارت آزاد

مورد نیاز حضور داشتند و بسیاری از کارگران پس از سال جدید، به این کارخانه باز نگشته و در عوض، مشاغلی نزدیک به شهرهای محل زندگی خود یافته اند. تورم بالا، نرخ ۶ درصدی در ماه سپتامبر و قیمت فزاینده برق و سایر خدمات عمومی نیز به هزینه تولید اضافه نموده است.

به منظور کاهش هزینه ها، تعدادی از تولیدکنندگان به مناطق درون مرزی که دستمزدها در آنها نسبتاً پایین باقی مانده اند، نقل مکان نموده اند. به گفته رانکل، تولیدکنندگان باهوش تر، به ویژه در حوزه نساجی، از منافع خود برای خرید تجهیزات نساجی بهتر، به روز تر و با ظرفیت تولید بیشتر استفاده می کنند، چرا که می دانند روزهای رقابت بر سر قیمت کم نیروی انسانی به سرعت در حال سپری شدن می باشند.

به گفته ی رانکل، بسیاری از تولیدکنندگان نساجی طی سال گذشته، برنامه ۵ ساله جدید را با تجدید نظر در جهت پیشرفت و بهبود طی سال گذشته، پیش بینی نموده اند. وی با استناد به گزارش های موجود، چنین عنوان نمود که طی نخستین فصل سال ۲۰۱۰، مخارج بر سرمایه های ثابت صنعت نساجی، سالانه ۲۶٪ افزایش یافت که ۱۷٪ بیشتر از همین دوره در سال ۲۰۰۹ بود. چین ۷۲٪ از کل سفارشات جهان برای تجهیزات مدرن ریسندگی را در سال ۲۰۱۰، ۸۴٪ از سفارشات جهان برای مدرن ترین ماشین های بافندگی دستی و یک سوم سفارشات جهان برای ماشین های بافندگی حلقوی جدید را تامین نمود.

لور استایل^۱، تولیدکننده پیشروی پوشاک چینی، به تازگی کارخانه خود در شن ژن را که ۷۰۰۰ نیروی انسانی دارد، به روز نمود. با این وجود هنوز پیش بینی می شود که این کارخانه ۳۰٪ از تولید خود را به خارج از کشور انتقال دهد. در مصاحبه ماه ژوئیه با شبکه خبری رویترز، استنلی زتور^۲ (مدیرعامل) چنین توضیح داد که با افزایش ارزش آر.ام.بی^۳ (رنمینی یا یوان) به میزان ۵٪، هزینه نیروی انسانی بر حسب دلار امریکا، ۵۰٪ افزایش پیدا می کند. وی چنین عنوان نمود، در حالی که کمترین میزان درآمد در ویتنام ۶۰ دلار در ماه می باشد، آنها مقدار درآمد خود در چین را به ۲۰۰ دلار در ماه افزایش دادند. به نقل از این فرد، انتقال کالاهای دارای قیمت های متعادل به مناطق شمالی و ارزان چین، غرب

دسترسی به هر یک از ملزومات صنعت نساجی در چین بسیار ساده بوده و تامین کنندگان متعددی در این کشور وجود داشته و رقابت خوبی بین آنها وجود دارد. اخیراً، تعداد زیادی از تامین کنندگان نیز در جهت برآورد تجهیزات مدرن تر سرمایه گذاری نموده و عملیات پیوسته ای جهت افزایش توان رقابتی خود انجام داده اند. این امر به چین کمک می کند تا جلودار تولیدکنندگان پوشاک باشد. به نقل از رانکل، بازارهای ویتنام و اندونزی کماکان در حال توسعه بوده و زنجیره تامین تمایل کمتری به رشد دارد، ائتلاف تولیدکنندگان محدودتر شده و قیمت مواد خام نسبت به چین، بیشتر می باشد.

تغییر در ترکیب

چین حقیقتاً با سرعت بیشتری نسبت به گذشته به افزایش ظرفیت تولید خود ادامه می دهد. به نقل از شرکت انگلیسی پی.سی.آی زایلنس اند پلی استر^۷، بیش از ۲۵ میلیون تن از ظرفیت جدید پلی استر طی ۲۰۱۱ الی ۲۰۱۶ تولید خواهد شد. به علاوه، ظرفیت تولید مواد اولیه ای مانند اسید ترفتالیک تصفیه شده (PTA) و گلیکول مونوتیلن (MEG) نیز افزایش پیدا کرده است.

به نقل از فیلیپ گیبز، مدیر عامل این شرکت، بسیاری از تولیدکنندگان چینی به رغم این چارچوب تنظیم شده گسترده (دوازدهمین برنامه ۵ ساله) و نیز وضعیت نا به سامان اقتصادی در سرتاسر جهان، نهایت تلاش خود را جهت اجرایی نمودن سیستم، به کار خواهند بست. با این وجود، چین مجبور است تا با رقابت موجود در صنعت نساجی که به سرعت در حال تغییر و تحول می باشد، مواجه گردد. گیبز تغییرات وسیعی را پیش بینی می کند که نقش تولیدکنندگان چینی در بازار نساجی و پوشاک جهان را به شدت تغییر داده، در حالی که توسعه اقتصادی در آسیای جنوب و جنوب شرقی را پرورش می دهند.

به گفته وی، درآمدهای واقعی در چین به سرعت در حال افزایش می باشند. در نتیجه ی تغییر ذائقه مصرف کنندگان از صرفه جویی در مصرف پول به خرج کردن آن، تقاضای در حال رشد برای منسوجات و پوشاک، قیمت های داخلی را در مقایسه با قیمت های جهان، تحریک خواهد کرد. در همین زمان، هزینه های واحد نیروی

انسانی در صنعت نساجی و پوشاک به افزایش ادامه خواهند داد و مزیت چین در منسوجات پایه را از بین خواهند برد. طبق پیش بینی گیبز، در کشورهایی مانند اندونزی، هند، بنگلادش و ویتنام که هزینه نیروی انسانی کمتری دارند، تولید نساجی و پوشاک و نیز لیف پلی استر افزایش پیدا خواهد کرد.

به نقل از گیبز، این عرصه رقابتی وسیع تر، از قیمت هایی که چین در ازای صادرات خود دریافت می کند، خواهد کاست و تمرکز بیشتر بر گرایشات مصرف داخلی که به سرعت در حال توسعه می باشند را به سیستم این کشور تحمیل خواهد نمود. وی معتقد است که این گرایشات غیر قابل اجتناب و پایدار بوده و از روندهای رشد بلند مدت تر برای الیاف، به میزان سالانه ۶٪ از ۲۰۱۶ به بعد، حمایت می کند.

طبق اظهارات گیبز، افزایش ارزش پیوسته یون، صادرات چین را نیز مختل خواهد کرد و تولید را بیشتر به سوی بازار داخلی سوق خواهد داد، به گونه ای که کمتر از ۲۰٪ تولید برای صادرات باقی خواهد ماند. بنا به پیش بینی وی، چین سرانجام به آنچنان بازار پیچیده ای از نظر ساختار خرده فروشی و تقاضای مصرف کننده تبدیل خواهد شد که مجبور واردات منسوجات و پوشاک بیشتری از مناطق کلیدی مانند آسیای جنوب شرقی می شود. به گفته این فرد، این امر زمینه ساز انقلابی در بازار جهانی خواهد بود که برای کشورهای آسیایی کلیدی خارج از چین، به فال نیک گرفته می شود. کره و تایوان به استناد تخصص و ارتباطات بازار، به عملکرد مناسب خود در این زمینه ادامه می دهند. گرایشات جهانی سازی نیز رو به عقب و به سمت تخصیص منطقه ای حرکت می کنند و در این باره فرصتی نیز برای بازارهای پلی استر در مناطق غیر آسیایی فراهم می کنند.

در حال افزایش می باشند. در نتیجه ی تغییر ذائقه مصرف کنندگان از صرفه جویی در مصرف پول به خرج کردن آن، تقاضای در حال رشد برای منسوجات و پوشاک، قیمت های داخلی را در مقایسه با قیمت های جهان، تحریک خواهد کرد. در همین زمان، هزینه های واحد نیروی انسانی در صنعت نساجی و پوشاک به افزایش ادامه خواهند داد و مزیت چین در منسوجات پایه را از بین خواهند برد. طبق پیش بینی گیبز، در کشورهایی مانند اندونزی، هند، بنگلادش و

ویتنام که هزینه نیروی انسانی کمتری دارند، تولید نساجی و پوشاک و نیز لیف پلی استر افزایش پیدا خواهد کرد.

به نقل از گیبز، این عرصه رقابتی وسیع تر، از قیمت هایی که چین در ازای صادرات خود دریافت می کند، خواهد کاست و تمرکز بیشتر بر گرایشات مصرف داخلی که به سرعت در حال توسعه می باشند را به سیستم این کشور تحمیل خواهد نمود. وی معتقد است که این گرایشات غیر قابل اجتناب و پایدار بوده و از روندهای رشد بلند مدت تر برای الیاف، به میزان سالانه ۶٪ از ۲۰۱۶ به بعد، حمایت می کند.

طبق اظهارات گیبز، افزایش ارزش پیوسته یون، صادرات چین را نیز مختل خواهد کرد و تولید را بیشتر به سوی بازار داخلی سوق خواهد داد، به گونه ای که کمتر از ۲۰٪ تولید برای صادرات باقی خواهد ماند. بنا به پیش بینی وی، چین سرانجام به آنچنان بازار پیچیده ای از نظر ساختار خرده فروشی و تقاضای مصرف کننده تبدیل خواهد شد که مجبور واردات منسوجات و پوشاک بیشتری از مناطق کلیدی مانند آسیای جنوب شرقی می شود. به گفته این فرد، این امر زمینه ساز انقلابی در بازار جهانی خواهد بود که برای کشورهای آسیایی کلیدی خارج از چین، به فال نیک گرفته می شود. کره و تایوان به استناد تخصص و ارتباطات بازار، به عملکرد مناسب خود در این زمینه ادامه می دهند. گرایشات جهانی سازی نیز رو به عقب و به سمت تخصیص منطقه ای حرکت می کنند و در این باره فرصتی نیز برای بازارهای پلی استر در مناطق غیر آسیایی فراهم می کنند.

منبع: Fiber2Fashion

1- Asian Nations Free Trade (AFTA)

6- Petro Vietnam Petrochemical and Textile Fiber

پی نوشت:

1- Lever Style

2- CEO Stanley Szeto

3- RMB: Renminbi

4- Harris & Moure

5- Dinh Vu

6- PVTex

7- PCI Xylenes & Polyesters

